

slagsstiller ikke vil være af denne Mening, fordi man derved ikke vil komme til det, han ønsker, nemlig en Skylbsætning, men jeg har ikke villet undlade at ytre denne Tanke, for at den muligvis kunde komme under Overveelse i Udvalget.

Scherning: Da Skovbestatningen har været Gjenstand for megen Omtale, skal jeg ytre et Par Ord derom. At betragte Skoven som Gjenstand for en Indtægtsstat eller, om man vil, som en Gjenstand for en Formues- og Leilighedsbestatning, lader sig ikke gjøre i noget betydeligt Omfang, hvor Eieren ikke boer i Sognet. Kunde man sige, at overalt, hvor der ligger Skov til et Sogn, der boer Eieren i Sognet, saa behøvede man ingen Skylbsætning, saa kunde man beskaffe den Paagjældendes Formue og Leilighed saameget højere, saa laa det i Communsens Magt; men da det meget sjelden er Tilfældet, idet det netop meget hyppigt finder Sted, at vedkom-mende Skoveier ikke boer i Sognet, vilde man ikke paa den Maade kunne beskaffe ham efter Formue og Leilighed, og om man ogsaa vilde forsøge paa, som her i dette Udcast, at beskaffe de fraværende Eiere af sliq Bedrift, vilde man dog bestandig blive staaende indenfor en meget snever Grændse i saa Henseende, og derfor er Skylbsætningen nødvendig. Jeg er ganske enig med dem, der betragte Udbytet af Vordsmønnet i Henhold til den bundne Dyrk-ning, der her er Tilfældet med Skoven, som et væsentligt Moment ved Fastsættelsen af Skov til Hartkorn, eftersom det egentlige Hartkorn efter mit Begreb er en Frembringelsesstat, en Stat paa Frembringelsen, men jeg har den hderste Discredit, den hderste Ringeagt for det hele Boniteringsystem, og det, hvorfor jeg har søgt ind paa denne Vej, det er, fordi det i dette Dieblis gjælder, ikke om hvad man vil kalde Boniteringen af en Skov, men om saa nær som muligt at finde det Forhold, hvori den staaer til det omgivende Land, idet man for Righedens Skyld vil tilbage til den Skylbsætning, som sandt Sted; dengang det omgivende Land blev skylbsat, og det, hvorfor det forekommer mig, at man ikke let vil træde Skovene for nær, er fordi man ikke anvender

denne Skylbsætning til at beskaffe til Staten, men lader Beskatningen til Staten staae urørt og efter den nye Skylbsætning alene beskatter til Communen. Om iøvrigt denne Skovskylb i Henhold til Jordens Evne til at fremstafte Skov er for høi, skal jeg ikke her indlade mig paa; jeg vil gjerne indrømme, at det kan være saa, men jeg mener, at man ialtsald bør søge hen til en Skylbsætning med det omgivende Land for at bestemme, hvad Skylbsætningen for Diebliffet bør være paa Skovene, dernæst tage under Overveelse, hvad man kan tænke sig frembragt af Jorden ved den almindelige Dyrkningsmaade og hvad den tvungne Skovdyrkning kan frembringe, og af disse to Momenter maa man saa udfinde, hvorledes man skal beskaffe Skovene.

Rudsen: Naar man læser det foreliggende Lovforslag, saa seer man, at den ærede Forslagsstiller har havt til Hensigt, at der aarlig skal forelægges Rigsdagen en Oversigt over Amternes virkelige Indtægter og Udgifter for det forløbne Aar tilligemed et Overflag over Amtsrepartitionsfondenes Udgifter for det kommende Aar; den ærede Forslagsstiller vil saaledes have en klar Fremstilling af, hvormeget der i Amtsrepartitionsbidrag udredes af Communerne. Det forekommer mig imidlertid, at den meget ærede Forslagsstiller for at erholde disse Oplysninger gaaer en Vej, som behyrder de communale Autoriteter ikke saa ganske ubetydeligt. Den ærede Forslagsstiller har idag bemærket, hvad ogsaa tilbeels fremgaaer af hans Forslag, at han har gjort et Skridt fremad i Henseende til communal Selvgjering, men jeg tilstaaer rigtignok, at jeg havde ventet et endnu hderligere gaaende Skridt af den ærede Forslagsstiller, thi naar man ikke kan gaae videre end til at bestemme, at Maximum af de Udgifter, der — foruden de Udgifter, der udredes isølge bestaaende Love osv. — uden Bevilling kunne udredes af Amtskommunen, skal være 1 Rd., saa forekommer det mig rigtignok at være temmelig lidt, saa kunde man ligesaa godt blive ved, hvad man nu har. Naar nu dertil kommer, at den Control, som forhen har ligget hos Indenrigsministeren, efter Forslaget skal overlades til Rigsdagen, saa maa jeg betragte den